

Metoda uzoraka

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Visoka škola za poslovnu ekonomiju i preduzetništvo, Beograd

UVOD

Statistika je matematička disciplina koja proučava načine sakupljanja, sažimanja i prikazivanja zaključaka iz nekih podataka. Primjenjuje se u mnogim strukama, kao i u svakodnevnom životu. Statistika' - je grana primijenjene matematike koja se bavi analizom podataka. U ovom radu bavićemo se „metodom uzorka“.

METODA UZORAKA

Statistička analiza na bazi potpunog posmatranja podrazumeva raspolaganje informacijama o svakoj statističkoj jedinici posmatrane pojave. Potpunu informaciju o karakteristikama populacije daje samo statistički popis, koji iziskuje mnogo vremena i stvara velike troškove, pogotovu kada se radi o velikom osnovnom skupu. Uz sve prednosti koje nam pružaju potpuna posmatranja, odnosno analize na osnovu takvih potpunih informacija o osnovnim skupovima, može se navesti i niz njihovih karakteristika zbog kojih se takva posmatranja izvode samo povremeno ili se nastoji da drugim metodama postignemo njihovu zamenu.

Pojava koja se želi upoznati ili istražiti metodom uzorka zove se POPULACIJA ili OSNOVNI SKUP, a njen deo koji se u tu svrhu ispituje zove se UZORAK. Da bi zaključci o čitavoj masi na osnovi uzorka bili validni, uzorak treba biti reprezentativan. Uzorak će biti reprezentativan ako je po svojim osnovnim karakteristikama nalik na osnovni skup odnosno ako je uzorak umanjena slika osnovnog skupa.

Reprezentativnost uzorka postiže se ispravnim izborom elemenata osnovnog skupa. Ispituju se samo izabrani elementi za uzorak. Podaci dobijeni opažanjima, odnosno merenjima, obrađuju se tako da bi se dobile karakteristike uzorka pomoću kojih će se procieniti karakteristike osnovnog skupa. Uzorkom se dolazi do procene karakteristika osnovnog skupa, a statističkom metodom određuje se pouzdanost i preciznost te procene. Svi ti postupci čine metodu koja se zove METODA UZORAKA ili REPREZENTATIVNA METODA.

Nijedna metoda uzorkovanja nije tako dobra da bi se mogli, u potpunosti, pouzdati u njenu primenu. Izbor nije uvijek "jednostavni slučajni", već je komplikovaniji; veličina uzorka nije fiksna, već varira, baš zbog mnogih nesavršenosti u procesu prikupljanja podataka; ne dolazi se do istinitih varijabli, već do opažanja koja podležu greškama.

OSNOVE TEORIJE UZORKOVANJA

Osnovna karakteristika svih načina nepotpunog ili delimičnog posmatranja i prikupljanja podataka jeste ta da izborom manjeg ili većeg broja jedinica iz populacije, dolazimo do informacija o celoj posmatranoj pojavi. Broj jedinica koje su nam neophodne za donošenje konačnih zaključaka biće veći ili manji, nekada veoma mali, ali se uvijek mora paziti da taj broj bude dovoljan za donošenje objektivnih zaključaka.

Postoji više vrsta nepotpunog posmatranja i ispitivanja a među najznačajnije ubrajamo: anketa, uzorak, procena, selekcija i monografski opis. Kod svih navedenih vrsta posmatranja pouzdanost i tačnost podataka prikupljenih na takav način uslovljena je selekcijom jedinica iz populacije.

Osnovna razlika između deskriptivne i inferencijalne statistike zasniva se na znanju o populaciji. U deskriptivnoj statistici se pretpostavlja da analitičar posjeduje određena znanja o populaciji koja je predmet istraživanja. U inferencijalnoj statistici znanje o populaciji je ograničeno na podatke koji se mogu dobiti iz uzorka. U takvim slučajevima jedini način da se stekne određena predstava o populaciji svodi se na analizu uzoraka, te procjenu i testiranje hipoteza o pojedinim karakteristikama populacije.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com